
İdealleri uğruna rahatını, zamanını ve huzurunu hiç tanımadığı, duymadığı ve bilmediği insanlar için harcayan ıstık insanlara;

Sizi tanımadan önce dev aynasının karşısındaki birer sahte kahramandık kendi gözümüzde. Sabah erken kalkıyor, akşama kadar öğrencilerimizle ilgileniyorduk. Hatta çocuklar haber verinceye kadar ne gibi ihtiyaçları olduğunu bile bilmiyorduk. Herhangi birinin küçük bir ihtiyacını giderdiğimizde sanki kıtalar keşfetmiş çesine seviniyorduk.

Oysa bu yapılanlar hiçbir şeymiş. Aldığımız maaşın karşılığı bile değilmiş belki de Zaten bunları yapmak için para almıyorduk?

Çok şükür ki nasihati başımıza musibet gelmeden aldık. Ama incitilmeden, küstürülmeden, kırılmadan... Nasıl da güzel açıkladınız bize "İnsanların en hayırlısı insanlara en çok faydalı olandır" sözünü...

Sahi nasıl yaptınız? Oysa biz yılların öğretmeniydik, her şeyin iyisini biz düşünürdük. Bizim yaptıklarımız tartışmasız doğrudu. Nasıl kurdunuz önümüzdeki dev aynasını?

Ayna kırıldı, büyü bozuldu. Anladık Her çoban Hüseyinin içinde patlamaya hazır bir yanardağ olduğunu, hiçbir şey için geç olmadığını... Ne mutlu size, ne mutlu sizin gibi fenerlere. İyi ki varsınız, iyi ki kendinizi beze tanıttınız.